

Rúcho z druhej ruky

56-1125M, Jeffersonville, IN
(A SECONDHANDED ROBE)

William Marrion Branham

Úvod

Mimoriadna služba Williama Branhama bola odpoveďou Svätého Ducha na proroctvá Písma v Malachiášovi 4:5,6, Lukášovi 17:30 a Zjavení 10:7. Táto celosvetová služba bola vrcholom mnohých biblických proroctiev a pokračovaním práce Božej skrze Jeho Ducha v tomto konečnom čase. Písmo hovorí, že táto služba pripraví ľudí pre Druhý Príchod Ježiša Krista. Našou modlitbou je, aby Boh toto Slovo urobil životom v Tvojom srdci, keď budeš s modlitbou čítať toto posolstvo.

Preklad anglického originálu je urobený len s takými nevyhnutnými zásahmi do textu, ktoré vyžaduje preklad hovoreného slova do tlače, so snahou zachovať ráz prostého spôsobu vyjadrovania.

Hoci bolo pre presnosť prekladu vynaložené všetko úsilie, napriek tomu je za najvernejšiu formu záznamu považovaný audio záznam v anglickom jazyku.

Viac ako 1100 kázni je dostupných v mnohých jazykoch.

Táto kázeň sa smie kopírovať a rozširovať, pokiaľ je text predstavený neskrátene, bezo zmien, a pokiaľ je distribuovaný zdarma.

Viac informácií nájdete na stránke:

www.vecerne-svetlo.sk

Rúcho z druhej ruky

(A SECONDHANDED ROBE)

Toto posolstvo kázal brat William M. Branham v nedeľu ráno 25.11.1956 v Jeffersonville, IN

¹ Rozprával som sa s pastorom. Povedal som... Poprosil som ho včera, aby mi zavolať, a ja som zistil, že som len... Celý deň neboli žiadne telefonáty a ja som si pomyslel, „No, to je zvláštne, čo sa deje? Niečo... Všetko bolo také pokojné.“ A po chvíli sa objavila sestra Wood s kopou telefonátov, môj telefón vypadol. Tak, ak ste niekto z vás volali... Telefón zvoní, ale nič sa tam neozývalo, tak problém bol v ústredni. Včera večer asi o ôsmej to opravili, a možno trochu skôr a telefón... Teraz už telefonáty prichádzajú.

² Sme šťastní, že tu môžeme byť dnes ráno na tejto bohoslužbe. Hrozne som prechladol a to je obyčajne, keď sa vraciam domov. Brodím sa niekedy v snehu po pás a spím vonku v noci a mimo tohoto miesta na to nikdy nepomyslím, ale rovno naproti tomu kopcu New Albany, to je všetko, čo musíte urobiť, len sa dostať do tohoto údolia a tam hrozne prechladnem. A to je... Tu je v tomto údolí niečo, čo nás tlačí dolu, a tak ma to ubíja a vôbec to nejde so mnou v zhode.

Sme šťastní, že môžeme byť v cirkvi, ako som povedal, aby sme počuli nášho drahého, dobrého pastora, ako nám ponúka Slovo naliehania pre nás a pre Pána Ježiša. A počuť... Je to smutné počuť, že je tak mnoho chorých a v potrebách a ako diabol vyvádza a robí všetkých chorými. A tá pani tam sa postarala o svoju sestru. Viem, že sestra Sires bola s ňou. Lekár ju poslal domov zomrieť. A ona stále verí, že bude uzdravená. A ona je vo vážnom, veľmi vážnom stave, tak isto ako moja svokra. Ona má teraz sedemdesiat rokov a je vo veľmi zlom stave. A istotne je po celej krajine mnoho chorôb. A potom je v krajine Duch Svätý, ktorý uzdravuje naše nemoci, ak len môžeme nájsť u Neho priazeň.

³ A teraz, pretože mám boľavé hrdlo, nie boľavé, ale je zachrípnuté a ja sa nebudem snažiť kázať, ale len ku vám chvíľu hovoriť zo Slova, a potom sa pôjdeme modliť za chorých, čo som aj sľúbil urobiť. Ale predtým by som len rád oznámil niečo ohľadne ďalších zhromaždení. Ja... V mojich bohoslužbách som už mal takú trochu

opozíciu, nie opozíciu, ale len malé nedorozumenia. A mnohokrát ja nemusím zverejňovať svoje bohoslužby, ako to mnohí iní bratia na poli robia, ako je rádio, televízia a časopisy, a tak ďalej. A pri tom všetkom niekto povie, „Bude tu brat Branham.“... A tak ma oznámia na tento týždeň na troch miestach len na dnešok, na tri rozličné miesta. Jedno dole v Kentucky, dve v Kalifornii, to sú tie, o ktorých viem. A nie je nič, čo môžete ohľadne toho urobiť, pretože ja nemám žiadne oficiálne oznámenia, tak to robí trochu ťažkým.

4 A ak je tu náhodou niekto zdola okolo Madisonville v Kentucky, oni oznámili, že som tam mal byť minulý týždeň, a ja som o tom nič nevedel. A ja prídem domov a oni to oznámili a ten brat, ktorý to urobil, sa volá Ethings, myslím, že tak sa volal, a urobil to so všetkou dobrou vierou. On mi volal a opýtal sa, či by som sa mohol zastaviť, aby som tam bol požehnaním a aby som obdržal požehnanie od ľudí. A on mi zavolať a ja som povedal, aby sa opýtal brata Moore. No, a potom som musel odísť. Povedal som mu, že musím práve v ten deň odísť. A brat Moore to opomenul dať ostatným vedieť. A keď... Alebo dať vedieť mne alebo mojej žene. A tak ja som bol hore v Idaho a práve som sa vrátil a prebiehalo zhromaždenie. A tak som videl, že počas toho... Ja nedokážem z Louisiany zabezpečiť veci, ktoré sa odohrávajú tu. A tak som si sám prevzal to dohodnutie zhromaždení, aby som si sám dohodol zhromaždenia, až kým moje zhromaždenia nebudú mať... Ja som len úctivo...

Ó, ja neviem, myslím si, že vyznanie je dobré pre dušu, nemyslíte si? Bol som pri týchto veciach dosť povrchný. Ja som len dal vedieť všetkým všade a len som to tak náhodne nechal ísť. A zistujem, že to sa nevypláca. Po dlhom čase, ako dávate... Musíte mať na to nejaký systém.

5 A teraz sa snažím si to sám usporadúvať a idem navštíviť pani Arnold, ja... Tu v Louisville je jeden človek, ktorý bol veľmi dobrý, keď som tu mal zhromaždenia. A volá sa brat Durvan. A on chcel zhromaždenia na jeden alebo dva večery. A tak idem navštíviť jej Teddy, verím, že sa volá Teddy Arnold, niekedy tento týždeň.

A potom nadchádzajúca sobota a nedeľa, ak budem môcť a Pán bude chcieť, chcem byť dolu v Madisonville. Oni tam majú dvadsaťpäť alebo tridsať kazateľov, všetci sa tam schádzajú, niektorí prejdú šesťsto alebo sedemsto míľ. No, nikto tam nebol tak... Nebol tam... A nebola to moja chyba, ja som len... to bolo skrze neporozumenie alebo zanedbanie mu zavolať. Budem sa snažiť tam byť na ďalší týždeň, ak bude Pán chcieť.

A potom od piateho do šiesteho som v Brooklyn, New York. A potom od... Potom štrnásteho, pätnásteho a šestnásteho v Parkersburgu v Západnej Virgínii, dohodol som si tam včera večer a dnes ráno dve zhromaždenia. Tak Charlotte v Južnej Caroline je už na zozname, ale ja neviem. Potom prichádzajú prázdniny a my pôjdeme na západné pobrežie, kde oni zabezpečujú zhromaždenie vo veľkom auditóriu. No, toto sú malé zhromaždenia ako na stredných školách a podobne. To, ktoré bude na západnom pobreží, to budú dve veľké mestá, spojené mestá, zhromaždenie v mestách Oakland a San Francisco.

A potom delegácia Phoenix, tým, že brat Roberts tam v tento rok nemôže byť, tak by som mal tak trochu zaujať jeho miesto dolu vo Phoenixe, v celom regióne Maricopa na zhromaždeniach. To je spojená snaha mnohých. A modlite sa, pretože to potrebujem. A ja si uvedomujem, že zakaždým, ako sa viera stavia do pozície, diabol obracia každú zbraň pekla rovno na to. Rozumiete? Tak, tým je to dosť ťažké.

⁶ Tak, dnes ráno sa chcem modliť za chorých... Chceme prečítať niečo z Božieho večného Slova a hovoriť o tom na chvíľu z Písma, a potom sa budeme modliť za chorých.

Ó, ako rád o Ňom hovorím, vy nie? Ja milujem o Ňom hovoriť. Tak chcem prečítať z Biblie, 2. Kráľom, druhá kapitola, dvanásť verš, časť z toho.

A Elizeus to videl a hľadiac na to kričal: Môj otče, môj otče! Vozy Izraelove a jeho jazdcovia!

A teraz pre text alebo tému, chcem hovoriť na tému „Rúcho z druhej ruky.“ Tak nech Pán pridá svoje požehnania, ako k vám budeme dnes ráno hovoriť, a modlite sa za nás.

⁷ V tomto čase vládly Izraela v zemi, Izrael bol národom. A on bol mocným národom a bol to viacmenej pokojný čas, čo sa týka tej vojenskej časti toho, ale čo sa týka tej duchovnej časti, to bol viacmenej taký čas napodobňovania. A ak sa pozrieme späť do Starej Zmluvy, vždy môžeme nájsť príklady toho, čo sa deje dnes. V Biblii, vždy veci, ktoré sú teraz, sú presne ukázané v typoch toho, čo sa dialo na počiatku.

Tak, kniha Genesis produkuje všetko to, čo je vo svete dnes. Na svete neexistuje nič, čo by nezačalo v Genesis, pretože to je počiatok. Tam začal každý izmus. V Genesis začalo všetko, čo začalo. A

pravdivá cirkev začala v Genesis. A falošní veriaci začali v Genesis. A ľahostajnosť začala v Genesis. Genesis bol počiatkom.

⁸ A teraz počas vlády Eliáša alebo putovania Eliáša tu na zemi, ktorý bol Božím prorokom na tú hodinu... A Boh nebol nikdy na zemi Sám bez svedka. Boh má vždy niekde na nejakom mieste osobu, na ktorú môže položiť Svoje ruky a ktorá Mu bude stáť za svedka. Tak, ak to On tak urobil už od Genesis, od počiatku, istotne má Boh teraz niekde človeka, na ktorého môže položiť Svoju ruku. Lebo On je... Teraz je to viac ako jeden človek, On má mnoho ľudí, na ktorých môže položiť Svoju ruku, pretože my prichádzame do času zhromažďovania, do času žatvy.

Genesis bolo sadenie semena a týchto šesťtisíc rokov bolo dozrievanie žatvy a teraz to semeno prišlo do samotného semena. Ono sa vrátilo do svojho rozkvetu a od rozkvetu do ovocia. A teraz je to čas zhromažďovania sa, čas žatvy všetkých vecí, ktoré začali. Pravdivá cirkev, ktorá začala v Genesis, prišla do času ovocia, do ovocia Ducha. A antikrist, ktorý začal v Genesis, prišiel do svojho ovocia. A my sme rovno v čase zakončovania tejto časovej správy sveta pre tú smrteľnú bytosť.

A my sme... Je to najveľkolepejší čas pre kohokoľvek, vlastne akýkoľvek vek, ktorý kedy bol, to je v tomto čase. To je čas zatrasenia. Je to problémový čas pre hriešnikov. Je to ohromný čas pre Kresťanov, pretože my vieme, že my sa zberáme, alebo zhromažďujeme tie posledné malé snahy ísť spolu Domov a stretnúť sa s Pánom. No, ľudia dnes, keď sa poobzeráte okolo a vidíte tie veľké problémy a stresy, ktorým čelí národ, kde...

⁹ Pred pár dňami som sa rozprával s niekým, bol to jeden z týchto pozorovacích agentov, ktorí pozorujú, a oni povedali, „Brat Branham, vláda nám práve dala inštrukcie, aby sme už viac neradili ľuďom, aby si viac líhali... Preč od okna na podlahu, ak padne bomba, alebo aby nikdy nešli do pivnice, pretože táto nová bomba, ktorú môžu riadiť na diaľku z Moskvy na Štvrtú Ulicu v Louisville, a môžu ju pustiť rovno na tú ulicu, odpáliť ju, to má v sebe zameraný ten cieľ, a to keď exploduje, to urobí tak mnoho tisíc, mnoho tisícov, je to riadené radarom a vedia to pustiť rovno na Štvrtú ulicu v Louisville z Moskvy, z Ruska. A keď to tam padne, nemusíte... A použiť lietadlo, ani nič, len to sem vystrelia a to pristane rovno tu. A to urobí diery v zemi do rozlohy... do hĺbky stosedemdesiat stôp na pätnásť štvorcových míľ do všetkých strán. Pätnásť štvorcových míľ.“

Tam sa už nedá robiť nič iné, len pripraviť sa na let hore. To je jediná vec, ktorú môžeme urobiť, keď príde taký čas. Len pomyslíte, oni dokážu vystreliť päťdesiat alebo sto takých striel na jedenkrát, ak by chceli. To by všetko skončilo, myslím, že behom, myslím, že šesťdesiat alebo osemdesiat minút, vlastne sekúnd, odtiaľ sem do úplného zničenia všetkého, keby sa to stalo. Nezostalo by tu nič medzi Louisville a Henryville, a medzi Louisville a Bardstown, alebo tu dolu, iba jedna obrovská diera v zemi s kopou prachu, ktorá by v tom bola, a to by bolo všetko, čo by zostalo, okrem toho, že by to okolie zhorelo na míle a míle a míle za tým. A zatiaľ, čo táto jedna tu spadne, jedna padne niekde inde, aby sa s tým stretla.

¹⁰ Som tak rád, že máme prístrešok. „Meno Pánovo je mocnou vežou, spravodlivý sa do nej utečie a je v bezpečí.“ Nezáleží na tom, koľko bômb alebo koľko čohokoľvek iného, my sme tam v bezpečí. Tak svet a hriešnik nemá tento úkryt alebo toto bezpečné miesto, to je čas zatrasenia. Verím, že ak by som nebol Kresťanom, tak by som sa zbláznil pri pomyslení na to, čo by sa mohlo kedykoľvek stať. A keď máte dom plný malých detí a to všetko, ja by som nevedel, čo robiť. Ale ja som tak rád, že môžem stáť vo svojom dome a predstaviť im Úkryt, kde žiadna bomba nemôže nikdy dosiahnuť, ani nič iné. Pod tými ochrannými krídlami Pána Ježiša. „Nie mocou, ani nie silou, ale skrze Môjho Ducha, hovorí Pán.“ Rozumiete? To je naša ochrana.

A čo za veľký slávny čas to je, vedieť, že všetok hriech a zápasy a skúšky života sa skoro zakončia. To sa všetko v jednom z týchto dní skončí a my pôjdeme Domov, aby sme boli s Pánom. No, to, čo zostáva, je čas kázať Evanjelium a priviesť do tejto veľkej veže toľkých, koľkých len môžeme.

¹¹ A potom, ako vidíme ten vzor v našej dnešnej lekcii, ako Eliáš počas svojej vlády, alebo vlastne svojej púti na zemi, no, on bol veľkým, mocným mužom. Boh ho používal mocnými spôsobmi s veľkou mocou. A nachádzame, že počas tohoto času tam bola skupina napodobňovateľov, ktorí sa snažili napodobniť Eliáša, ktorí sa snažili urobiť tie isté veci, ktoré urobil Eliáš. A tak, my nachádzame to isté dnes. Napodobňovanie kresťanstva, ľudia, ktorí sa snažia správať ako Kresťania, ktorí sa snažia urobiť sa Kresťanmi. Nemôžete to robiť. Boh to musí urobiť. Rozumiete? On je Ten jediný, ktorý to dokáže urobiť.

Tak, oni vytvorili školu a nazvali ju školou prorokov. A oni všetci išli hore do tej školy prorokov a vyškolili ich. A viem si predstaviť, že všetci tí kazatelia nosili taký istý plášť, ako nosil Eliáš. Viem si predstaviť, ako sa snažili napodobňovať jeho hlas, ten spôsob, akým on

hovoril, a ten spôsob, ako sa predstavoval, a každý sa snažil urobiť tú istú vec, pretože Eliáš bol veľkým mužom použitý Bohom.

A my dnes nachádzame tú istú vec. Prednedávnom som v rádiu počúval vysielanie, mali tam Billyho Grahama po celej tejto krajine, odkedy bol Billy v Louisville, každý sa snažil napodobniť takmer tú istú vec. Česať si vlasy rovnakým spôsobom, obliekať sa tak isto, mať ten istý druh hlasu, a tak ďalej. Ale vy to nemôžete robiť. Vy len musíte byť tým, kým ste, a tým, kým vás Boh učinil. To je pravda. A tak nachádzame, že asi také isté veci sa diali v tamtých dňoch.

¹² A tak Boh videl, predvidel, že Eliášove dni sú spočítané, že už mal zostať na zemi len určitý čas (Tak ako každý), a tak on išiel mať Eliášovho nástupcu. A keď Ho On mal, Boh tohoto muža povolal. On nebol v žiadnom seminári, keď ho povolal. On oral na poli s jarmom volov, konal službu alebo sa staral o svoju matku a otca. A Boh ho povolal, aby bol nástupcom Elizea, alebo vlastne Eliáša. Pravdepodobne mnohí z tej školy si mysleli, že to oni istotne urobia, že budú jeho nástupcami, že oni budú nosiť jeho rúcho, akonáhle on odíde. Ale Boh dáva povolanie. Boh robí ten výber. Boh robí voľbu. Boh dáva veci na poriadok.

A Boh ustanovil v cirkvi niektorých za apoštolov, niektorých za prorokov, niektorých za učiteľov, niektorých za evanjelistov a pastorov. Boh Sám to robí. My si nedokážeme pridať ani jeden vlas, či čierny, alebo biely, ani nedokážeme pridať nič k svojej postave len skrze naše domyslenie. Boh vo Svojej nekonečnej milosti a skrze Jeho vyvolenie a Jeho predzvedenie ustanovuje tieto veci na poriadok a každé koleso zapadá úplne správne. Páči sa mi to. Bol by som dnes ráno znechuteným človekom, ak by som neveril vo vyvolenie a povolanie Božie.

¹³ Ak by som si myslel, že tento svet bol ponechaný, aby z toho vyšiel skrze moc človeka a skrze múdrosť človeka a skrze veľké štvorky a OSN a tí, ktorí už nikdy nezmieňujú Božie Meno, bol by som znechutenou osobou. Ale ja sa nedívam na to ohľadne toho, čo má nadísať. Ja sa dívam na stránky tejto starej Knihy tu, kde to Boh zapísal, a všetko príde presne tak, ako to On povedal, a to je všetko. Tak tá jediná vec pre mňa do vykonania je nie dať sa do jednej línie s nimi, ale dať sa do jednej línie s Golgotou, do jednej línie s Bohom, do jednej línie s Jeho Slovom, zostať v Jeho Slove. Nezáleží na tom, ako to vyzerá, že to tak bude, to bude tak, ako to Boh mieni mať. To nemôže byť nijako inak. Pretože, čo sa Jeho týka, tým, že je On nekonečný, On poznal koniec pred začiatkom, a On robí všetko tak, aby to bolo na

Jeho chválu. To je pravda. Všetky veci budú musieť spolupracovať. Všetko sa bude musieť vyformovať rovno do toho miesta.

Ó, či to len nepridáva Kresťanovi odvalu? Nič nemôže ísť zle. Nakoniec, to nie je naša Biblia, to je Jeho. To nie je naša múdrosť, to je Jeho. A tá jediná vec, ktorú my musíme robiť, je položiť našu vieru a dôveru do toho a ticho sedieť a vidieť slávu Božiu. Vidieť, ako sa to pohybuje rovno do svojho miesta, a každé koleso sa hýbe spolu s tým. Môže to byť roztrúsené z jednej strany na druhú, ale to sa pohne rovno do svojho správneho miesta, keď Boh hovorí Slovo. On poznal koniec pred začiatkom. On poznal toho, koho ide vybrať. On vedel, že Elizeus zaujme Eliášove miesto ešte predtým, ako bol kedy svet vyformovaný. Všetko musí pracovať úplne presne v súlade.

A my sa trápime ohľadne našich milovaných, a tak ďalej. Či oni kedy vojdú? Ich mená, ak boli zapísané v Baránkovej Knihe Života pred založením sveta, oni pôjdu rovno do toho, to je jediná vec, ktorá sa môže stať. My vydávame svedectvo a svetíme svetlom, a Boh je Ten, ktorý to ku nim privádza.

Takže všimnite si v Eliášovi, potom, ako on na neho hodil svoje rúcho a vyskúšal to na ňom... Inými slovami, prorok Eliáš, ktorý mal ten Boží plášť na svojich ramenách, prišiel dolu a položil to na Elizea, na farmára, aby videl, či to naňho bude pasovať. A to trvalo asi desať rokov, kým bol zmenený, aby pasoval do toho plášťa. Viete, Boh nás obyčajne umiestni do obchodu a pristihne nás. No, on neupravil svoje rúcho, aby pasovalo Elizeovi. On upravil Elizea, aby pasoval do toho rúcha. A to je to, ako to robí dnes. On nás upravuje, aby sme pasovali do toho rúcha, a nie, aby to rúcho pasovalo ku nám. Niekedy chceme spôsobiť, aby to rúcho pasovalo do nás. Ale nemôžeme to robiť. Ty sa musíš nechať byť upraveným pre to rúcho. To je Božie rúcho a On ho urobil dokonalým. A my máme... On nás musí priviesť do tej sféry, aby urobil, že to rúcho do nás bude pasovať.

Tak my sami nemôžeme byť dokonalými, vieme, že nemôžeme. Nie je pre nás žiaden spôsob, ako by sme mohli byť, a On pritom povedal, aby sme boli. Ale to, čo On urobil, On pre nás učinil zmierenie Pána Ježiša Krista a Jeho spravodlivosť. To je to, kde prichádza Jeho dokonalosť, to je ignorovanie našej svätosti (pričom žiadnu nemáme), a našich vlastných myšlienok, ktoré by sme nemali mať, ale my s dôverou odpočívame na dokončenom diele Pána Ježiša. Boh Ho poslal na zem a to bolo v ňom, v ktorom my odpočívame.

¹⁵ Všimnite si, všetky tieto roky, pokiaľ vieme, on mal na sebe len jeden krst rúcha. Ale počas tých rokov, Boh formoval charakter toho

muža do miesta, kde potom, ako bol povolaný, aby pasoval do rúcha a bol služobníkom Pána. A potom, keď Eliáš prechádzal a hodil to na neho, oni začali ísť smerom ku Gilgalu a na mnohé iné miesta, a išli ďalej ku škole prorokov po svojej ceste, ako putovali. A nakoniec sa snažil Eliáš Elizea odvrátiť späť. Všimli ste si? Snažil sa spôsobiť, aby sa obrátil späť, povedal, „Ja... Inak, možno tá cesta bude pre teba trochu strmá, synu. Možno bude pre teba príliš úzka, aby si tade mohol kráčať.“ Viete, aký bol Eliáš. Bol priamy. A kdekoľvek káže Boží pravdivý sluha Evanjelium, to je priame nescudzoložené Evanjelium, kde je to kázané.

¹⁶ Takže jedného dňa išiel hore tam, kde bola táto škola prorokov, išiel ich navštíviť a oni ho poprosili, aby odišiel. Povedali, „Je to tu pre nás príliš priame.“ To, čo dnes potrebujeme, je trochu viac priameho kázania Evanjelia, ktoré oddelí pšenicu od plevy alebo správne od nesprávneho. Urobiť to, čo je správne, správnym, a to, čo je nesprávne, nesprávnym. Všetci títo chlapci so svojimi prežitiami a so všetkým, čím boli, oni poslali jedného, aby zohnal niečo na jedenie, a jeden z nich zohnal divú révu a nazbieral nejaké divé uhorky a uvaril to a bola to smrť v ich klerikálnom hrnci. A to prvé, čo viete, oni vykriekli, „Tam je smrť v hrnci.“ Ale Elizeus s dvojitou porciou vedel, čo má robiť, tak on do toho hrnca hodil za hrst' múky a povedal, „Teraz pokračujte a jedzte to.“ Inými slovami, oni by...

¹⁷ V tom type na dnes by som pomyslel, že my máme mnoho metodistov, baptistov, presbyteriánov, luteránov, letničných a všetkého možného, všetko to zmiešané spolu, jeden bojuje s druhým. A my nemusíme vyvrhnúť celú tú vec a odstrániť ju, my potrebujeme len ďalšiu hrst' múky. Zachovať tú istú cirkev. Tá múka bola z domu alebo z tej školy, ktorá bola obeťou múky, ktorú ľudia priniesli, a tá prvotina žatvy, ktorá bola pomletá, a určitý drsný kameň urobil každé zrnko tej múky rovnakým.

A potom, keď táto múka bola tá istá, ktorá bola typom Krista. Múka je život. A keď typ Krista, múka, keď to bolo rozomleté, ten istý zmysel, Ježiš Kristus, ten istý včera, dnes a naveky, a tá múka a obeť múky... A keď do toho vložili túto múku, vložili Krista do smrti, to prinieslo život. To je to, čo robí ten rozdiel. V našej mŕtvej forme, našich rozdieloch, v našich klerikálnych hádkach a všetkom možnom, ak by sme len mohli priniesť Krista do toho, to by zmenilo smrť a oddelenie na život, ak by sme to len urobili.

V Amerike existuje devätnásť miliónov baptistov. V Amerike existuje trinásť miliónov metodistov. V Amerike existuje jedenásť

miliónov luteránov a desať miliónov presbyteriánov v Amerike, a iba Boh vie, koľko katolíkov tam je, ktorí prevyšujú ktorúkoľvek z denominácií. Ale v tom všetkom, čo potrebujeme? Za hrst' múky. Potrebujeme priviesť do cirkvi život. A Kristus je životom. On prišiel, aby nám priniesol život.

¹⁸ Tak oni mali svoje hádky a svoje školy a svoje teológie, a tak ďalej. A potom Eliáš povedal Elizeovi, „Radšej by si sa mal obrátiť späť, pretože tá cesta môže byť trochu ťažká.“ Ale muž Boží, ktorý tomu raz čelil, alebo ktorému to bolo hodené na rameno, to rúcho Božej spravodlivosti a moci, to nie je veľmi ľahké obrátiť sa späť.

Keď som počul pastora dnes ráno povedať, že naši... Mnohí sa stávajú znechutení. To, čo potrebujeme, brat, je pozbierať odvahu. To, čo potrebujeme, je byť povzbudení. A to je pravda. Skúšky môžu prísť. Nám nikdy nebolo zasľúbené, že od nich budeme imúnni, ale On nám dá milosť cez ne prejsť. Ak je tá hora príliš vysoká, aby sa cez ňu dalo prejsť, príliš hlboká ísť pod ňou, príliš široká ísť okolo nej, On nám dá milosť ísť cez to. To je pravda. Len sa neobávajte, ale držte svoje oči na Kristovi, pretože On je ten jediný, ktorý nás môže cez to previesť.

¹⁹ Takže vidíme ho, ako putujú na svojej ceste, prichádzajú ku tej škole. A on povedal, „Zostaň teraz tu. Buď tu a usad' sa a buď dobrým učiteľom teológie, a tak ďalej. A pravdepodobne sa jedného dňa môžeš stať dekanom tejto vysokej školy tu. Ale ja musím ísť ešte trošku ďalej.“ Viete si predstaviť, že by muž Boží bol uspokojený ako dekan školy, keď tam moc Božia ležala rovno tam, kde stál? Nie veru. On povedal, „Akože Pán žije a akože tvoja duša žije, neopustím ňu.“ To sa mi páči. Zostaňte s tým bez ohľadu na to, koľko znechutení prichádza od tvojej matky, od tvojho ocka alebo od tvojho pastora. Zostaň s ním.

²⁰ A tak išli ďalej k Jordánu. Prešli cez Jordán a Eliáš povedal, „Tak čo chceš, aby som pre teba urobil?“

On povedal, „Nech príde dvojité porcia tvojho ducha na mňa.“ On vedel, že má prácu do vykonania. On povedal, „Dvojité porcia.“ Nie len také dobré, teplé prežitie, nie len dobré potrasenie rúk alebo dobré obecenstvo s ostatnými z cirkvi, ale to, čo ja chcem, je dvojité porcia toho, čo je teraz najlepšie.

Poviem vám, že keď Boh stavia človeka pre svetovú úlohu, on musí mať niečo lepšie, ako má svet. On musí mať niečo lepšie, ako má cirkev. On musí mať dvojité porcie. A ak kedy bol čas, že bola potrebná dvojité porcie, tak to je dnes v tých sférach ľudí. Niečo lepšie, niečo vyššie... Myslím, že fazule a kukuričný chlieb sú veľmi dobré, ale

niekedy sa musíme vystrieť, načiahnuť trochu vyššie. A robíme to. Musíme to robiť. Musíme sa ďalej šplhať. Izrael odpadával, ak zostávali na tej istej pôde. Oni sa museli buď pohnúť vpred, alebo pohnúť späť. To je to, ako je to s cirkvou.

²¹ Takže, keď tak išli ďalej, neprešlo ani pár minút a on povedal, „Žiadal si ťažkú vec. Avšak, ak ma uvidíš odchádzať, môžeš mať to, čo si žiadal.“

Takže, to musí byť priamosť motívu, priamosť srdca, priamosť oka, držať svoje oko na zaslúbení. Ak si dnes ráno chorý, ak si postihnutý, existuje jedno veľké zaslúbenie, nie skrze Elizea, ale skrze samého Boha. „Ak len môžeš veriť.“ Keď sa modlíš, ver, že dostaneš, čo si žiadal, a obdržíš to.“ Nezáleží na tom, čo hovorí lekár, či sa deje toto alebo tamto, drž sa priamo jedine na zaslúbení.

Eliáš mu dal podmienku, „Ak ma uvidíš, keď pôjdem, príde to na teba.“ Tam je zaslúbenie. „Ak len môžeš veriť, všetky veci sú možné tým, ktorí veria.“

²² Niekedy sa dívam na seba a rozmyšľam, že som bol vo svojom živote takým mäkkýšom. Čakal som a minul som mnohé tisíce duší voviesť do kráľovstva. Pretože som čakal a hovoril som, „Bože...“ Spoliehal som príliš veľa na ten duchovný dar a povedal som, „Pane, ak mi to len ukážeš a ak mi len dáš videnie, čo mám robiť.“ A Boh dáva videnie, a potom sa otočím a nechám niekoho, aby ma nahovoril na niečo iné. A, ó, ešte som neprišiel do toho miesta, až kým to... Tak, ako to mám v tomto čase, že cítim, že to je viera, že tam musíme vykročiť, pretože to je zaslúbenie. A tie veci, ktoré On urobil, a tie uzdravenia, ktoré vykonal, a zázraky a dokonca až tak mnoho, že zostúpil a nechal si s nami urobiť fotografiu, a tak ďalej, čo sa nikdy nestalo, od kedy začal svet. A potom tam stojím ako taký mäkkýš, to dokonca spôsobuje, že som sám zo seba znechutený. Je čas držať svoje oko na zaslúbení. A to je to, čo skrze Božiu milosť mienim robiť. A uvedomujem si, že každý diabol pekla na to bude strieľať. Ale skrze Božiu milosť mienim držať svoje oko na zaslúbení.

²³ Elizeus povedal, „Ak ty...“ Eliáš povedal, „Ak ma uvidíš, keď pôjdem, budeš mať to, čo si žiadal.“ To je pravda. Musíš držať svoj zrak na tom, pozorovať zaslúbenie. Takže ak...

Čo ak by sa z tej školy, čo ak by sa on obrátil a povedal, „Hej, chlapi, pozrite, čo robím teraz, nasledujem rovno tohoto proroka.“ Možno by zlyhal. Ale on sa nestaral o to, čo si myslela tá škola alebo čo si mysleli všetci tí učitelia. On sa nestaral o to, čo si mysleli susedia

alebo v tých domoch alebo kto sa na neho díval. On držal svoju vieru na zaslúbení.

To, čo potrebujeme dnes, je viera, zaslúbenie Božie a nevenovať žiadnu pozornosť tomu, čo hovorí tento alebo čo hovorí tamten. Ako brat povedal, „Nejaký kazateľ mal dve dievčatá a obe boli nemé. A ich... Bola tam kritika na Božské uzdravenie. Že tie deti nebudú môcť byť uzdravené.“ Nevenuj žiadnu pozornosť kritikom. Drž svoju vieru na zaslúbení. Boh tak povedal. „Modlitba viery uzdraví chorého a Boh ho pozdvihne.“ Ak On dokáže urobiť, aby jeden hluchonemý počul, On môže urobiť, že iný hluchonemý bude počuť. Poznáme skrze neklamný dôkaz, že On to robí. Držme našu vieru na zaslúbení, naše oko jednotné, priame, naše ucho priame, naše srdce priame, a len jednu vec na Ježišovi Kristovi. A On je schopný vykonať to, čo zaslúbil. Ó, keď na to pomyslíme, to mení celú scénu, keď sa do toho dostávame.

Boh učinil zaslúbenie. Boh bol tým, ktorý to povedal. Tak tu bol Boží reprezentant, ktorý to povedal. A tak sám Boh to povedal. Potom čo môžeme robiť? Nič, len držať na tom svojom myseľ.

Povedal, „Ak ma uvidíš odchádzať preč, budeš mať to zaslúbenie.“ Elizeus držal svoje oči na Eliášovi. Nezáležalo na tom, koľko vykrikovali z každej strany, čo sa dialo na každej strane, čo sa dialo tam pred ním alebo za ním, on sa nikdy na to vôbec ani nepozrel. On držal svoje oči na zaslúbení. Tu to máte. Vaše oči na zaslúbení... Rozmýšľam o tej pani, ktorú sme navštívili jedného večera, sestru Styler, a lekár jej povedal, ako je na tom zle. A on to vôbec nepovedal jej, ale povedal to jej milovaným, ako je to nemožné, že by sa ona mohla uzdraviť. Tak brat... Jej zať ma o to poprosil, ja som povedal, „Ak ona dokáže držať svoje oči na zaslúbení...“ Nezáleží na tom, čo sa dialo, držať svoje oči na zaslúbení.

²⁴ Pred pár týždňami sestra Wood a brat Wood, ktorí sú odtiaľto, moji dvaja veľmi blízki priatelia tu z cirkvi. Bol som v Michigane so svojimi priateľmi Leom a Genem. Odišli sme zo zhromaždenia v Chicago a išli sme ku niektorým ich ľuďom na dva dni na poľovanie na jelene s lukmi a šípmi. A na mojej ceste späť ma moja žena chytila a povedala, „Modli sa za matku pani Wood. Rakovina jej žerie tvár.“ A povedala, „Nikdy som nevidela sestru Wood tak rozrušenú, ona plakala.“

Sestra Wood bola vždy hrdinkou viery, odkedy jej Boh uzdravil jej chlapca z chromej nohy a uzdravil ju z tuberkulózy, a tak ďalej. Ale ona sa opúšťala. Tam v tej izbe sme sa v ten večer modlili. Keď pani

Wood prišla, „Brat Branham, pôjdeme tam...“ Išli sme k jej matke, čo bolo v Louisville. A ona mala rakovinu na jednej strane jej nosa. A lekár s tým niečo robil a rozniesol to len do takého malého prstenca na jednej strane jej nosa a bolo to asi len asi pár milimetrov od jej oka a tam bola tá kosť a to ju zožieralo tak rýchlo, ako len mohlo.

²⁵ Vošiel som do tej izby a kľakol som si a povedal som, „Chcem s ňou hovoriť osamote.“ A tak idem do tej miestnosti, aby som sa modlil s tou ženou. A zatiaľ, čo som tam bol, pomyslel som si, „Ó, Bože, ak by si mi len ukázal videnie toho, čo sa tej žene stane.“

Pán a pani Woodoví sedeli vonku a čakali, aby videli, čo povie to videnie... Ale zatiaľ čo som tam bol, bol som potupený. Bol som potupený tým, že som čakal na videnie, zdalo sa, ako by mi niečo odpovedalo naspäť, „To nebolo to povolanie. K čomu potrebuješ to videnie, keď to zaslúbenie už bolo vypovedané.“ Tak som si kľakol a modlil sa. A zatiaľ čo som sa modlil, niečo mi odpovedalo vo vnútri, viera zaslúbenia.

Vyšiel som von a pani Woodová, keď som jej o tom povedal, ona povedala, „Videl si niečo, brat Branham?“ Povedal som, „V podstate som nič také nevidel, ale cítil som niečo, čo mi povedalo, že Jeho zaslúbenie je pravdivé a že On to učiní. A ja verím, že On to učiní.“

A za menej ako dvadsaťštyri hodín sa ten koniec tej rakoviny začal odlamovať a odpadávať od toho. Obyčajne rakovina tak neodpadáva, ako viete, jedine, že je mŕtva. Takže tam to bolo a tá žena je uzdravená a je doma. Aký nádherný Kristus. Skrže držanie nášho zraku na zaslúbení. Boh tak povedal...

²⁶ Ale keď sa niekedy za nás niekto modlí, my odchádzame a hovoríme, „No, nestalo sa to hneď, tak možno by som sa tam mal znovu radšej vrátiť.“ Ó, nie. Drž svoj zrak na zaslúbení. Boh tak povedal, tým je to vybavené. To je všetko, čo sa toho týka. Ak Boh tak povedal, Boh je schopný dodržať svoje zaslúbenie, inak by ho nikdy nedal.

Abrahám nazýval tie veci, ktoré neboli, ako keby boli, a počas dvadsiatich piatich rokov stál na tom, čo je nemožné, pretože počítal Boha za schopného vykonať to, čo zaslúbil. Amen. A my sme deťmi Abraháma skrže vieru. Istotne Eliáš držal svoje oči na... Vlastne Elizeus na Eliášovi.

²⁷ A ako tak išli ďalej... A po chvíli prišiel voz a oddelil ich každého na jednu stranu. A potom... Zdvihol Eliáša na... On vystúpil na ten voz,

a išiel hore a zhodil svoje rúcho zo svojich pliec a hodil ho späť Elizeovi, pretože Elizeus do toho už dorástol, viete, a to by mu už dobre pasovalo. A viete si predstaviť...

Ó, chcem, aby ste mi teraz venovali vašu pozornosť. A cítim, že ma štekli v krku. Chcem sa vás niečo opýtať. Viete si predstaviť, ako sa Elizeus cítil, keď zdvihol toto rúcho a dal si ho na ramená? Ó, čo za pocit.

²⁸ A ja toto nemyslím osobne, ale asi pred desiatimi rokmi som kázal spoza tejto kazateľne na tému „Bojovník Dávid s prakom vo svojej ruke a Goliáš pred ním.“ V tých dňoch neboli na poli žiadne uzdravovacie kampane, nikde, pokiaľ nám bolo známe. A, ó, akí kritickí boli ľudia ohľadne Božského uzdravenia. Ale niečo tam bolo po stretnutí sa s touto Bytosťou.

A pastor mi povedal, že som sa zbláznil a že to tak nemôže byť. Ale spoza tejto istej kazateľne som hovoril o Dávidovi, ako povedal, „Chcete mi povedať, že tieto armády živého Boha dovoľia tomuto neobrezanému Filištínovi haniť túto armádu?“ Malý, zhrbený v ramenách, kučeravý chlapec, s ovčou kožou na sebe a prakom vo svojej ruke, a celá armáda Izraela tam stála, aby stála za ním a on sám tam vykročil proti mužovi, ktorý mal kópiu dlhú asi päť metrov a... A tá vec na konci vážila niekoľko šeklov, možno deväť kíl ocele, bolo to naostrené, päť metrov dlhá kópia a on mal prsty dlhé tridsaťpäť centimetrov. A Dávid vážil pravdepodobne okolo štyridsať kíl a chodil tam hore-dolu ako nejaký strapatý kohút... „A vy my chcete povedať (Ó), že necháte toho neobrezaného Filištína, ak on zostáva na svojom mieste, nech tam zostane. Ale ak on haní vojská živého Boha...“ Ó, čo za hrdina.

²⁹ „A vy všetci sa bojíte ísť bojovať?“ Povedal, „Dovoľte mi, nech idem proti nemu ja.“ Ó, on povedal, „Boh nebies dal, že som mohol zabiť leva s týmto prakom. On mi dal zabiť medveďa s týmto prakom. O koľko skôr On vydá toho neobrezaného Filištína do mojej ruky.“ Istotne. A keď bolo získané to prvé víťazstvo a Goliáš bol zrazený, celé armády Izraela nasledovali Dávida. A oni sekali hlavy a porazili Izrael... Vlastne porazili Filištínov, až ich zahnali rovno do ich zeme. Zahnali ich do kútov a pobili ich a zabrali im mestá a všetko, mali víťazstvo.

Brat a sestra, tá istá vec sa udiala v tých sférach toho nadprirodzeného, keď iní povedali, „Božské uzdravenie nemôže fungovať. Dni zázrakov pominuli.“ Ak dni zázrakov pominuli, tak dni Boha pominuli. Cirkev, ktorá neverí v nadprirodzeno, nakoniec zomrie a

Boh opustí tú cirkev, bude musieť. A Boh dal zaslúbenie a Božie zaslúbenia sú večné.

³⁰ Tu pred nejakým časom, keď sa nejaké dievčatá zahrávali s prvkom, ktorý sa volá rádium, a namáčali do toho niečo a natreli ručičky hodinek rádiumom... Mám tu niečo ohľadne toho. A nejaké dievča urobilo chybu a vzalo kefku a strčilo si ju do úst. To ju zabilo. A o roky a roky neskôr vzali mikroskop a dívali sa na tú lebku toho dievčaťa a stále mohli počuť, ako to rádium ide ďalej, „Vff, vff.“ Je to nekonečné. To ďalej pracuje, a ďalej a ďalej. Niet miesta zastavenia.

A, ó,brat, ak má rádium taký druh efektu, nekonečný, o koľko viac bude nekonečný, večný, nadprirodzený, všemocný, úplne neohraničený, všemohúci Boh. On bude musieť mať ten istý efekt, ako On začal, On to bude musieť mať celé presne také, inak nie je všemohúci, všemocný Boh. On stále čaká na niekoho, kto bude mať odvážnu vieru, kto vykročí a vyzve nepriateľa na základe Jeho Slova a povie mu, že je to tak.

³¹ A tak, čo sa stalo? Akonáhle sa rozpočali tie veľké kampane s uzdravovaním, potom tisíce Božích mužov, vojakov, ktorí boli niekde v tých malých cirkvách ako Oral Roberts, Tommy Hicks a mnohí z tých ostatných ohromných mužov na poli, vytiahli svoje meče a išli do toho: Tento Meč, ktorý seká na obe strany. Prichádza a odchádza, hore a dolu, dovnútra a von, rozlišuje myšlienky až dokonca, do špikov kosti. Oni vytiahli svoje Biblie (Svoje meče), vykročili, keď videli, že sa to môže stať, a my sme porazili nepriateľa skrze milosť Božiu, až celý svet mal prebudenie uzdravovania. Stalo sa...

Malí pastori, ktorí mali malé cirkvi dvakrát štyri metre, a tak ďalej, zapálili oheň a uvideli videnie, vytasili meč a vyrazili a pohanili nepriateľa. Ako vieš, že to bude fungovať? Tam sú veľkí ľudia, Kongresman Upshaw, Anglicky kráľ Juraj a mnohí veľkí mužovia, ktorí ležali chorí a postihnutí a boli uzdravení skrze moc Všemohúceho Boha. Takže, teraz už o tom nemôžu nič povedať... Istotne.. On bol...

³² Potom, keď Eliáš, potom, ako celá túžba jeho srdca bola dostať to zaslúbenie. On chcel zaslúbenie. To bol jeho motív, to bolo jeho všetko. To bol jeho život. To bol jeho zámer. Všetko kompletne, všetko viselo na tom, dostať to zaslúbenie. Som presvedčený a verím, že nie sme úprimní ohľadne tejto veci, o ktorej hovoríme. Ak všetky tvoje motívy dnes ráno odpočívajú na tom dať Bohu chválu za moje uzdravenie... „Som rozhodnutý byť uzdravený skrze moc Božiu. Som rozhodnutý žiť kresťanský život. Som rozhodnutý kráčať v pokoji s Bohom. Som rozhodnutý to činiť. Je mi jedno, čo hovorí matka, čo

hovorí cirkev, čo hovorí pastor, čo ktokoľvek hovorí, čo svet hovorí, ja som rozhodnutý. To je priamosť môjho srdca.“ Potom sa niekam dostaneš.

Potom, ako Eliáš uvidel, že bol rozhodnutý získať... Eliáš videl, že Elizeus je rozhodnutý, a on mu dal zaslúbenie. No, to zaslúbenie bolo, „Ak ma uvidíš odchádzať, ak ma budeš môcť vidieť, keď pôjdem...“ No, to zostalo na Elizeovi. On chcel počuť zaslúbenie, tak dostal zaslúbenie. Takže tam v tom existuje slovíčko „ak“, „Ak ma uvidíš, keď odídem.“

Takže, ak si dnes ráno chorý a chceš byť uzdravený, môžem ti dokázať, že Kristus ti dal zaslúbenie. To zaslúbenie je tvoje, ak len môžeš veriť. Ak len môžeš veriť. Nebuď porazený.

³³ Takže Elizeus sa zabalil do rúcha Eliáša, proroka... Čo za pochod dobyvateľa. Ako on kráčal s dupotom vpred ako dobyvateľ. On počul zaslúbenie. Cítil tú moc. Kráčal ako bojovník rovno k Jordánu. Chvála buď Bohu, priatelia. Každý veriaci dnes ráno, ktorý je odiaty do spravodlivosti Krista, kráča v ústrety cesty Jordánu. To je pravda. Nech len prídu atómové bomby. Nech len... Ty si odiaty a kráčaš ako premožiteľ. Amen. Ja... „Nebojte sa, Ja som premohol svet.“ Tak veru. Pamätať si čo? „Ja som premohol svet.“ Kristus povedal.

Elizeus kráčal s rúchom z druhej ruky na sebe a cítil sa ako premožiteľ (správne), ako prechádzal cez Jordán. Brat, dovoľ mi povedať toto v rešpekte voči tebe. Neobliekaj si na seba rúcho niekoho druhého, ktoré je celé zožrané moľami pochybnosti, kde všetky tieto porážky a povery a vzlety a úpadky do toho urobili diery a preteká cez to. Obleč si rúcho Premožiteľa, Krista. Nespoliehaj na svoju cirkev, ktorá raz vyučovala spasenie skrze krst Duchom Svätým, ktorá raz vyučovala Božské uzdravovanie a teraz to popiera, celá je prežraná moľami pochybnosti a všetkým možným. Obleč si rúcho Toho, ktorý nikdy neprehral v žiadnom boji, lebo si na ceste k Jordánu. Amen.

³⁴ Tak on mal na sebe rúcho z druhej ruky. To je pravda. A mnohí ľudia dnes ráno majú na sebe rúcha z druhej ruky. Ale keď prišiel k Jordánu, uvedomil si, že samotné to rúcho nevykoná tú prácu. To je pravda. A cirkev, metodisti, baptisti, letničníci a presbyteriáni, ó, my máme školy, a, ó, máme zoradenú celú etiku Biblie. Máme všetky tie tkané rúcha správne, zaslúbenia. Všetko to máme. Ó, sme pokrstení, ideme dole a sme veľmi apoštolskí. Máme na sebe apoštolskú vieru. Veríme v Božské uzdravenie. Veríme v Boha. Veríme v moci Božie. Krstíme. Podľa Biblie, tak, ako to Biblia hovorí. Prijali sme Ducha Svätého, hovorili sme v jazykoch, všetko to robíme.

Ale, brat, ak je to tá jediná vec, ktorú potrebuješ, tak tiež zistíš nedostatok, keď prídeš k Jordánu. Ó, môžeš byť vyučovaný, môžeš byť chytrý, môžeš mať titul DD, doktora teológie. Můžeš mať PhD, doktorát filozofie. Můžeš mať LLD, doktor latinky. Můžeš mať všetky možné druhy titulov. Můžeš mať rúcho metodistickej cirkvi na sebe. Můžeš mať na sebe rúcho letničnej cirkvi. Můžeš mať na sebe rúcho zborov alebo jednotárov alebo trojičiarov alebo čokoľvek to môže byť. To je od začiatku len rúcho z druhej ruky (To je pravda). Nejaké človekom vytvorené dogmy, ktoré boli vyučované, a tak ďalej.

³⁵ A dokonca, aj keď si kresťanom a tá cirkev je kresťanská a odiata správne... Ale keď tam stál Elizeus vystavený zraku všetkých tých prorokov a kritikov pozdĺž celého brehu a dívali sa, čo urobí... A on tu prichádza s Eliášovým rúchom na sebe. Ó, on bol inak učený. On je vzdelaný, je podriadený, on verí. Nič s ním nie je v neporiadku. Prichádza dolu k Jordánu. Svet ho pozoruje.

Ó, Bože, ako to dnes potrebujeme. Pri toľkých mnohých školených a vzdelaných študentoch, s tak mnohými mužmi, ktorí môžu roztrhnúť Bibliu na časti a umiestniť to spolu v matematike... Mnohí mužovia, ktorí dokážu urobiť veľké veci, čo sa týka vyučovania, ktorí poznajú biblickú históriu až do tohoto momentu. Ktorí ti dokážu povedať, v ktorej hodine bolo peklo zapálené, a hodinu, v ktorej zhaslo. Dokážu vám povedať všetky tieto veci. A majú vodný krst. A majú duchovný krst, ako to nazývajú, rúcho. Všetko majú umiestnené na poriadku. Tak isto to mal Eliáš.

³⁶ Ale keď prišiel dolu k Jordánu, aby čelil tomu kritickému svetu, čo zvolal? „Kde je Boh Eliášov?“ To nebolo to rúcho, ktoré to urobilo. To bola moc Boha Eliášovho, ktorá to urobila. A tú vec, ktorú svet dnes ráno potrebuje, je moc Boha Eliáša. Mohol si hovoriť v jazykoch a vykrikovať a behať po celej podlahe, ale to, čo potrebujeme, je moc Boha letníc, aby vyprodukovala životy a veci, ktoré sa žili v tom dni v tej apoštolskej hodine. Rúcho z druhej ruky bolo v poriadku, ale on potreboval čerstvé zavolanie vo svojom srdci od Boha. Potreboval čerstvé pomazanie od Boha. Mal oblečené rúcho z druhej ruky, keď prišiel k rieke, ale on potreboval celkom nové zavolanie z prvej ruky od Boha. A tá moc z prvej ruky od Boha vykonala ten zázrak.

³⁷ A, ó, môj brat, neboj sa prosiť Boha o čokoľvek. Musíš žiadať od Boha alebo prosiť Boha o čokoľvek, čo On zaslúbil. Ak ja mám predstaviť Boha, ktorý je všemohúci a všemocný, a ak som sluhom Božím, musím konať skutky Božie. A ak konám skutky Božie, musím byť muž Boží, aby som priviedol tieto veci do uskutočnenia, pretože On

po mne požaduje, aby som vyprodukoval to, čo je nemožné. Musím Ho poprosiť. Musím na Neho volať a stáť tam a povedať, „Bože, Ty si to zaslúbil.“ Tak isto aj vy, každá osoba.

„Príjmete moc (Skutky 1:8), potom, ako príde Duch Svätý na vás.“ Potom, ako príde Duch Svätý na vás, potom, ako si odiaty ako Kresťan, potom, ako je tvoja viera nastavená do Krista, potom príjmeš moc. Tu to máte. Áno. A, brat, sestra, každý jeden z vás v toto ráno... Dovoľte mi toto povedať predtým, ako sa budeme modliť za chorých. Nech toto poviem skrze pomoc Božiu, modlite sa za mňa, keďže som stál desať rokov, pred desiatimi rokmi na tomto pódiu a kázal som o Dávidovi a Goliášovi. Tak, to nie je ten Goliáš, ktorý mi prekáža. Boh ho pred mnou zabil. Ale tá vec, ktorá mi prekáža, je nedostatok viery, nedostatok niečoho, čo viem, že bolo naokolo. A dnes ráno znovu pred touto malou modlitebňou kričím, „Kde je ten Boh, ktorý dal to zaslúbenie? Kde je ten Boh, ktorý nás tam stretol? Vystúp, Bože, a dodaj mi odvalu, dodaj mi silu a dodaj mi rozhodnú myseľ bez ohľadu na to, čo príde alebo odíde, či to vyzerá temne alebo akokoľvek to vyzerá, akokoľvek to vyzerá, len sa hýbať vpred, to zaslúbenie je pravdou.“

³⁸ Brat, sestra, v jednom z týchto dní... Pre vás, priatelia, hriešnici, ktorí ste tu dnes ráno, a vy, ľudia, ktorí sa snažíte napodobniť kresťanstvo, môžete patriť do cirkvi. To je veľmi pekné. Nič proti tomu nehovorím. Nič proti vášmu peknému školskému vzdelaniu, ani nič proti vašej teológii, nemám nič proti tomu. Ale, ó, kde je ten Boh?

To nakoniec nebol Eliáš. To nebol Eliáš, ktorý otvoril tú rieku. To nebolo jeho rúcho. Elizeus to vzal zo svojho pleca, zložil to tým istým spôsobom ako Eliáš. Ale keď s tým začal trochu mávať, nebola tam žiadna moc. Potom zvolal vediac, že niekde je Boh, „Kde je ten Boh? Kde On je?“ Potom muselo niečo toho proroka zasiahnuť, lebo on zamával tým rúchom a udrhel vody a tá rieka sa otvorila na jednu a druhú stranu. A tam pred tými klerikálmi toho dňa, pred kritikmi toho dňa, On prešiel cez Jordán práve tak, ako to urobil Eliáš pred ním.

³⁹ My nepotrebujeme vyučovanie, to máme. My potrebujeme Boha Eliáša. Potrebujeme moc Boha Eliáša späť v našej cirkvi, moc, ktorá spôsobí, že sa tam udržíme a nazveme Božie Slovo správnym bez ohľadu na čokoľvek. A sme tu každý jeden dnes ráno, ktorí sme ľudskými bytosťami na svojej ceste k Jordánu. A keď on prišiel k Jordánu... Ty sa tam tiež dostavíš v jednom z týchto rán alebo jednom z týchto večerov. Keď on prišiel k Jordánu, on kráčal ako premožiteľ. Ale keď prišiel k Jordánu, to bol rozdiel. On mal na sebe rúcho z druhej

ruky, ktoré predtým nosil iný človek. Ale to bolo dobré rúcho a on vedel, čo to bolo za človeka, ktorý to rúcho nosil.

⁴⁰ Brat, sestra, v jednom z týchto rán ja musím prísť dolu k Jordánu. Rozmýšľal som o tom dnes popoludní. Ideme k bratovi a sestre Wright. Nezabudnite na to, toto je ich zlaté výročie svadby. Opustím tu cirkev a pôjdem s nimi na večeru. Rozmýšľal som jedného dňa, čo je to päťdesiat rokov. A ja ich vidím oboch v pokročilom veku a zostarnutých. Pomyslel som si, „Áno, ja mám štyridsať sedem rokov, a oni sa zobrali práve tri roky pred tým, ako som sa ja narodil.“ Štyridsať sedem a ja pochodujem smerom k Jordánu. Musím tam prísť. Musím sa tam dostať. Ja tam prídem. To môže byť nejaká nehoda na ceste. Môžem vypadnúť vo vzduchu z lietadla. Môžem byť niekde zastrelený nejakým diablovým šípom a zomrieť. Ja neviem, ako odídem, ale je jedna vec, ktorú viem, že pôjdem. Ale ja kráčam smerom k Jordánu. Ale keď sa tam dostanem, chcem vedieť jednu vec, a to je to, že mám tiež na sebe rúcho z druhej ruky. Ja nespolieham na to moje, pretože ono nie je na nič dobré.

Pretože akonáhle Elizeus zodvihol Eliášove rúcho, on roztrhol to svoje na kusy a zhodil ho. A tak to bolo, keď som našiel Krista. Roztrhol som to moje vlastné, moje vlastné myšlienky, moje vlastné nezmysly, moje drobné veci. A myslel som si, že keď som bol malým baptistickým kazateľom, že som bol... že som bol niekým. Ale ja som to roztrhal. Ja som si obliekol Jeho rúcho. A keď prichádzam k Jordánu, chcem sa nájsť zabalený v Jeho rúcho. On to bude nasledovať. A my tam jedného dňa dorazíme. Tak, len sa teraz na chvíľu modlime.

⁴¹ Nebeský Otče, ako sme teraz dnes ráno vo svojom pochode k Jordánu ako premožiteľia a jedného dňa musíme tomu Jordánu niečo predstaviť, to znamená smrti. A, ó, aká hrozná vec to bude, oddelenie od Boha. Nemôžeme prejsť na druhú stranu. Nie. Ale Eliáš, keď sa tam dostal, on mal na sebe Elizeove rúcho... Eliášove rúcho. A keď sňal to rúcho... Eliáš, ten muž, ktorý sa Ti ľúbil v tvojich očiach a Ty si ho prijal a vzal si ho hore do neba, aby bol s Tebou. A Elizeus nosil jeho rúcho, tak on to predstavil Jordánu, smrti, to rúcho Eliáša. A ono bolo prijaté a Jordán sa otvoril a on prešiel na druhú stranu.

Drahý Bože, jedného dňa my musíme prejsť. My nemôžeme predstaviť naše dobré skutky, nemáme žiadne. Nemôžeme predstaviť nič na svete. Ja dokonca ani netúžim po čomkoľvek, čo by som sa snažil predstaviť, ale ja len plne dôverujem v zásluhy Ježiša. Ty si Ho prijal a vzkriesil si Ho z mŕtvych. A On bol privedený do prítomnosti Božej a tam zostáva naveky. A, Bože, ja chcem Tebe toto predstaviť,

že ja verím v Neho. A ja Ho milujem. A skrze milosť, On nás odial Jeho rúchom.

A ja sa modlím, Otče, aby si nám pomohol v tých dňoch boja. A tam, kde ten muž Boží musí konať skutky Božie, ja sa modlím, aby si nám dovolil vziať rúcho Krista, moc Ducha Svätého, a volať k Bohu, ktorý žil v ňom. Udeľ to. Prosíme to v Kristovom Mene.

⁴² A zatiaľ čo máme svoje hlavy sklonené, som zvedavý, či je tu dnes ráno nejaká osoba, ktorá sa snaží kráčať dolu k Jordánu bez toho rúcha na sebe. Ak je nejaká osoba, ktorá nemá rúcho Ježiša Krista na sebe, a myslela si, že to bolo iba raz oblečené na Synovi Božom, som zvedavý, ak to nemáš dnes ráno na sebe, či by si zodvihol svoje ruky k Bohu a povedal, „Drahý Bože, v tejto hodine to chcem teraz prijať.“ Nech ťa Boh žehná, pani. Či ešte niekto zodvihne svoju... Nech ťa Boh žehná, synu, či ešte niekto iný zdvihne svoju ruku? Nech ťa Boh žehná, malý chlapec. Nech ťa Boh žehná, mladý muž. Ešte niekto zodvihne svoju ruku? Nech ťa Boh žehná, tam vzadu, pane.

⁴³ Len to povedzte, „Skrze Božiu pomoc dnes ráno chcem opustiť svoju samospravodlivosť, svoje vlastné idey a moje myšlienky radosti a radovánok a hriechu, v ktorom som žil. A ja chcem, aby Kristus na mňa obliekol svoje rúcho dnes ráno, že ja použijem Jeho rúcho. Viem, že ono je dokonalé.“ Nech ťa Boh žehná, synu. Či ešte niekto povie, „Zodvihnem len svoju...“ Zodvihni svoju ruku a povedz, „Ja teraz chcem prijať Ducha Svätého vo svojom živote. Chcem byť odiaty v Jeho spravodlivosti. Keď sa tam v ten deň dostanem, ja nepredstavím samého seba a nepoviem, 'No, dobre teraz, vieš, ja som niekomu kúpil uhlie, urobil som toto.'“ To je pekné, to je veľmi pekné. Ale pretože niečo musí zomrieť, aby si ty mohol žiť. A iba cez skutok toho môžeš byť spasený. Či zodvihneš svoju ruku a povieš, „Kriste, ja teraz opúšťam svoje vlastné cesty, prijímam Tvoje cesty. Chcem, aby si mal nado mnou milosrdenstvo, keď prídem na koniec svojej cesty.“ Nech ťa Boh žehná, pani. Nech ťa Boh žehná. V poriadku. Dobre, ideme sa modliť.

⁴⁴ Teraz, spravodlivý nebeský Otče, niekoľko, sedem, osem, desať rúk sa zodvihlo. Ja nepoznám ich stav. Ty o nich vieš všetko. Ja neviem. Ale oni sú dnes v potrebe a oni si uvedomujú, že sú v potrebe, a oni sú ochotní prísť a prijať pomoc v čase núdze, aby videli tú veľkú hodinu, ktorá je teraz na blízku, atómové bomby, veľké veci, ktoré na nás čakajú.

A ja sa modlím, Nebeský Otče, aby si požehnal týchto ľudí a aby si dnes položil na nich Svoje ruky a vzal preč všetky ich neprávosti

a pochybnosti. A nech zahodia preč svoje staré, moľami zožrané rúcha samospravodlivosti, kde tie červy a chrobáky a mole poverčivosti a cirkevnictva vyhrýzli diery cez to a oni... To už nebude viacej držať. Nech to len odhodí preč a nech sa len načiahnu a vezmú rúcho Pána Ježiša a povedia, „Dôverujem v Neho. Obliekam samého seba nie do svojej spravodlivosti alebo do svojich vlastných myšlienok, ale od tejto hodiny idem dôverovať Tebe.“ Udeľ to, aby to prijali, Otče. Lebo to prosíme v Kristovom Mene. Amen.

***

* * * * *

--- Brožúra nie je na predaj ---

V slovenskom jazyku vydané v apríli 2016.
Text je verným opisom a prekladom zvukového záznamu.
Ponúkame biblické materiály – knihy, brožúry, CD, DVD.
Zásielky sú bezplatné.

Kontakt:

email: info@vecerne-svetlo.sk
tel.: +421(0)911 178 730

Ďalšie informácie nájdete na stránke

www.vecerne-svetlo.sk
Poznaj pravdu a pravda ťa vyslobodí

www.vecerne-svetlo.sk
Poznaj pravdu a pravda ťa vyslobodí